

[Glistrup]

fordi det stillede de mennesker, det her drejer sig om, på samme måde som andre. Jamen meningen med dette forslag er jo netop, at de ikke skal stilles på samme måde som andre. De er i øjeblikket stillet på samme måde som andre, og så skal vi ikke have nogen lov, og det skulle vi heller ikke, hvis det stod til Fremskridtspartiet.

Det, der er tale om, er, at nu indfører man oven i alle de mange andre forgyldningssærprivilegier, den gruppe her har, yderligere et privilegium, hvor man stiller dem bedre end andre. Ellers var der jo ingen grund til lovgivning, for selvfølgelig er de da omfattet af skattelovgivningens almindelige regler.

Så kan man spørge: Er der grund til at forkæle lige præcis den gruppe, vi her taler om, fra lovgivningsmagtens side med de meget, meget sparsomme midler, vi har til rådighed i dette Ting?

Vi hørte et virkelig morsomt George Orwell-udtryk – ja, han kunne faktisk ikke have opfundet noget så godt – fra SF's ordfører. »De studiegældsramte«, sagde hun. Hvad er det for noget? Det er dem, der skulle være de højest uddannede her i dette land, som går hen og låner pengene frivilligt.

Der er ikke en eneste, der er blevet ramt af nogen som helst studiegæld. Der er ikke nogen som helst, der har optaget en øre i studiegæld, uden at han frivilligt har gjort det. Man har jo ikke brændt de pågældende med torturinstrumenter hentet fra Chile eller Nicaragua, eller hvad det er, til at gå hen og tage studiegæld. Folk, der ikke selv har villet betale for deres egen uddannelse, som ville snylte på det offentlige ved at gå hen og låne hos det offentlige, kalder man de studiegældsramte, som man nu skal til at give en begunstigelse.

Og hvorfor får disse studiegældsramte så en begunstigelse herigennem? Fordi de har de store kæmpeindtægter. Havde de ikke haft disse store kæmpeindtægter og den store, rige økonomi, så kunne de jo være raslende ligeglade med det, hvis de var druknet i fradrag overalt. Men netop fordi de har de store indtægter, vil det at skulle indtægtsføre en eftergivelse medføre, at de vil komme ud for en høj beskatning, så at man ville sige, at nu tog man skatten dér, hvor skatten virkelig kunne tages, hos dem, der er de rige, og dem, der ikke bidrager til, at dette samfund udvikler sig. Men en sådan skattevnebetragtning ligger fjernt fra, hvad SF og Soci-

aldemokratiet under nogen omstændigheder kunne bidrage til. De, der meget har, skal mere gives, aldeles uden nogen som helst samfundsmæssig fornuft.

Man kan diskutere de almindelige eftergivesregler, som de baseres på statsskatteloven af 1903, og der kan være god grund til forskellige reformer på det område. Men hvis der er nogen gruppe, der ingen grund er til at hjælpe, så er det dem her, som man har forgyldt på alle leder og kanter, som sidder aldeles risikofrit i deres luksusvillaer ude i whiskybæltet, og som nu altså yderligere skal have noget forærende ganske meningsløst.

Fremskridtspartiet stemmer imod det her lovforslag.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Resultatet af, at Fremskridtspartiet stemmer imod, var, hvis Fremskridtspartiet fik flertal, at så var der nogle mennesker, der kom til at betale mere i skat. Det er selvfølgelig meget interessant, at det ville blive resultatet.

Men det var ikke derfor, jeg gik herop. Vel kan man gøre de betragtninger gældende, som hr. Glistrup var inde på, men er der ikke også en gevinst for samfundet? Er forskellen mellem et samfund som det danske og de samfund, som ikke er kommet ud af stedet, ikke netop uddannelsen af disse mennesker?

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Jo, det er forskellen, men bestemt ikke en forskel i Danmarks favør. Det er jo de mennesker, der ødelægger og fuldstændig fører Danmark ud i gældsproblematikken.

Og så skulle hr. Bernhard Baunsgaard studere Fremskridtspartiets program noget bedre, end han har gjort. »Og han har aldrig levet, som klog på det er blevet, han først ej havde kær.« Og hr. Bernhard Baunsgaard har åbenbart ikke haft Fremskridtspartiets program kært.

Vi siger, at vi skal lempe skatterne her i 1988 med 25 mia. kr. Skatterne er på 450 mia. kr. Med andre ord siger vi, at 425 mia. kr. af de skatter, vi har, skal vi beholde. Derfor er der ikke noget som helst mærkeligt i, at man kan finde frem til et eksempel, hvor Fremskridtspartiet